

הצרות של מר ברטון

בעיות קשות לבעל החווה מר בראון.
פרות שלו כותבות במכונת כתיבה.
כל היום רק קליק, קליק ומוון, קליק,
קליק ומוון. תחילה הוא לא רצה
להאמין.
פרות כותבות במכונת כתיבה?
לא יתכן!
קליק, קליק ומוון, קליק, קליק ומוון.

והנה הוא לא האמין לעיניו

**מר בראון היקר.
בלילה קר מאוד ברפת.
אנו רוצות שמיכות
חשמליות.**

**בכבוד רב
הפרות.**

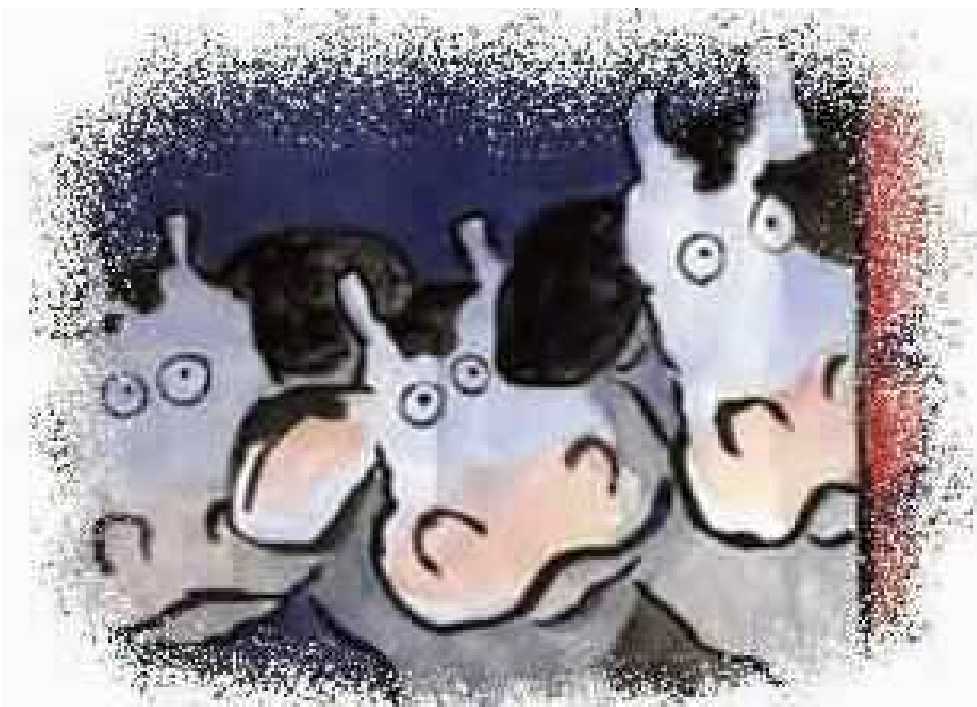
**לא מספיק שהן מצאו מכונת כתיבה
ישנה ליד הרפת, עכשיו רוצות גם
שמיכות חשמליות! בשום אופן לא!
אמר מר בראון, לא ניתן שמיכות
חשמליות.**

אז הפרות התחילו לשבות. הן
השאירו הודעה על דלת הרפת:

אנו מצטערות.
סאז.
היום אין חלב.

היום אין חלב! צעק מר בראון.
מרחוק שמע את הפרות בעבודה:
קליק, קליק ומוו,
קליק, קליק ומוו, קליק, קליק ומוו.

למחרת קיבל עוד מכתב:

**מר בראון היקר
גם לתרנגולות קר
גם הן רוצות שמיכות
חשמליות.**

**בכבוד רב
הפרות.**

**הפרות התחילו להתעצבן. על דלת
הרפת הופיעה הודעה חדשה:
סגור
אין חלב
אין ביצים.**

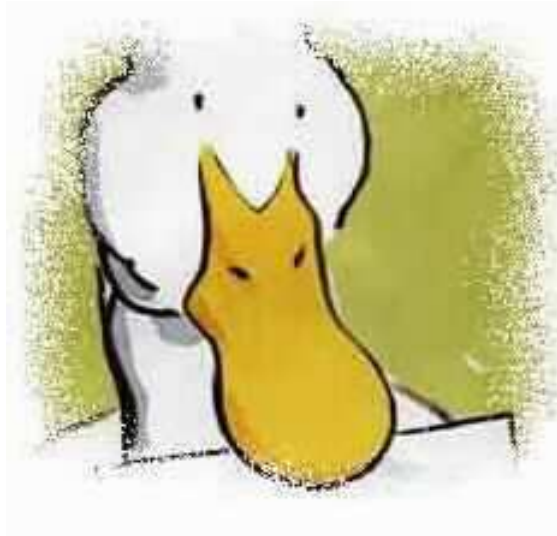
**אין ביצים! צעק מר בראון.
הוא ניגש למחשב שלו והדפיס:**

**פרות ותרנגולות יקרות:
לא תקבלו שמיכות חשמליות.
אתן פרות ותרנגולות.
אני דורש לקבל מכן חלב וביצים.**

**בכבוד רב
בראון, בעל החווה.**

הברוז היה חסר פניות בסכסוך זה.
לכן הוא הביא את הדרישה לפרות.
הפרות קיימו פגישת חרום. כל
החיות באו כדי להקשיב, אבל לא
יכלו להבין את המוון.
מר בראון המתין כל הלילה לתשובה.

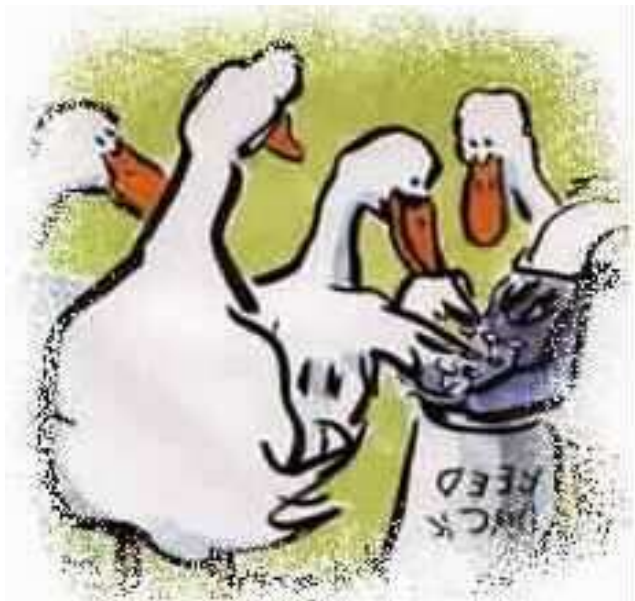
**למחרת בבוקר הברווז דפק בדלת.
הוא מסר למר בראון מכתב:**

**מר בראון היקר.
אנו נחליף את מכונת
הכתיבה בשמיכות חשמליות.
תשאיר אותן בפתח הרפת
ואנו נשלח את הברווז עם
מכונת הכתיבה.
בכבוד רב
הפרות.**

**מר בראון חשב שזו עיסקה טובה.
הוא השאיר את השמיכות ליד הרפת
וחיכה לברווז עם מכונת כתיבה.
למחרת קיבל מכתב:**

מר בראון היקר
משעמם לנו בבריכה.
אנו רוצים מקפצה.

בכבוד רב
הברווזים.

קליק, קליק ומוו, קליק, קליק ומוו.
קליק, קליק ומוו, קליק, קליק ומוו.